Hongerstaker Desirée Croes

'Doorgaan tot de begroting is getekend'

ORANJESTAD — "Vastberaden, ondanks een slechte nacht", zo omschrijft parlementariër Desirée Croes (AVP) de sfeer vanmorgen in Fort Zoutman. Ze is, net als premier Mike Eman, vrijdag in hongerstaking gegaan en begint de lichamelijke effecten te merken. Maar opgeven doet Croes niet. "We hebben recht van protest en vrijheid van meningsuiting en alle kritiek is ondergeschikt aan de belangen die op het spel staan."

door onze verslaggever
Mirte de Rozario

Honderd uur hongerstaking heeft Croes er dinsdagmiddag op zitten, nadat ze enkele uren na de minister-president begon met haar actie. "Zaterdag en zondag waren de verschrikkelijkste dagen. Honger en hoofdpijn, het was afschuwelijk. Maandag voelde ik me misselijk en best zwak. Dinsdag was ik leeg, hol en wazig. Openhartig over haar gezondheid laat ze weten dat haar suikergehalte onder de 4 is en haar bloeddruk 68/113. "Best laag, maar normaal gezien de omstandigheden." Ze is sinds vrijdag 5,5 kilo afgevallen. Tijdens het interview merkt ze zelf op dat haar zinnen wat 'kronkelig' zijn. "Ik kan me niet erg goed concentreren."

Tent

Ze verblijft in de witte tent bij Fort Zoutman, samen met collega Clarisca Velasquez. Over de premier zegt Croes: "Hij doet het goed. Dunnetjes en bleek, maar best actief en alert." Haar echtgenote Benvinda de Sousa, is er de hele dag en nacht. "Zij zorgt ervoor dat ik genoeg drink, want dat vergeet ik soms. Mijn zoon is boos op mij dat ik dit doe, maar aan de andere kant ook trots. Hij komt elke dag even langs." Haar broers waken 's avonds en haar zussen komen muziek maken. Vannacht heeft ze zo'n vier uur kunnen slapen. "Het alarm van het Kabinet van de Gouverneur ging om het uur hard af." Naast de moeilijke nachten is het ook overdag zwaar. "Het wordt zo'n 40 graden onder de tent." Zondagmiddag, vertelt Croes, kwam er een man de tent binnen met een doos pizza die riep 'Heeft iemand pizza besteld?', om vervolgens daarna lachend weg te rennen. Het maakt de vastberadenheid alleen maar groter.

Tot de dood

"Het is de bedoeling dat we doorgaan totdat de begroting ondertekend wordt. Men kan van mening zijn dat de overheid de laatste jaren te veel heeft uitgegeven (er ís veel geïnvesteerd in het product Aruba) en dat er meer bezuinigd moet worden (ja, stapsgewijs), maar men kan het nooit goedkeuren dat procedures niet (correct) worden gevolgd. Nederland beticht Aruba van onbehoorlijk bestuur, maar heeft in deze wel erg onbehoorlijk gehandeld en alle regels aan haar laars gelapt." Croes hoopt dat beide landen er samen uitkomen. "Het klinkt misschien dramatisch, maar ik zou met zo'n mishandeling van mijn land niet kunnen leven. Dit moet worden rechtgetrokken. Zonder actie ben ik een lafaard."

Desirée Croes (rechts) tijdens haar hongerstaking in de tent bij Fort Zoutman.

Gouverneur

Croes reageert op de kritiek die de actievoerders krijgen voor de gekozen hongerstakingsmethode. "Zonder actie kan het niet tekenen van de begroting desastreus eindigen voor Aruba. Verlies van ons zelfbeschikkingsrecht. Dat is erger dan dan de dood van een enkeling." Maandag joelden steunbetuigers bij Fort Zoutman de gouverneur uit en gooiden water naar zijn auto toen hij het parkeerterrein van het Kabinet van de Gouverneur wilde verlaten. "Dat uitjoelen en op die manier reageren vind ik niet correct, hij is uiteindelijk een tussenpersoon die alleen instructies opvolgt."

Waarom hongerstaking

Ze besloot om mee te doen met de hongerstaking, omdat 'de autonomie van Aruba op het spel staat, omdat mijn budgetrecht als Statenlid is geschonden en omdat ik geen andere uitweg zie. Alle rechtsingangen zijn uitgeput of onmogelijk gemaakt door de Nederlandse regering'.

Ondanks het heftige middel hoopt Croes dat de impasse snel tot een goed eind komt.